1863-06-23

Afsender
Nanna Rygaard

Modtager
Jens Brask

Type:
Brev

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
Gl. Carlsberg

Modtagersted:
Mariager

Arkivplacering:
Carlsberg arkiv

Emneord:
Livet på Gl. Carlsberg

Dokumentindhold
#6
Afventer transskription

6

Hanna

Carlsberg Tirsdag 23 Juni Formiddag.

(3)

Om et Par Timer har jeg altsaa Dit Brev, det længe ventede. Er der da virkelig kun gaaet en Uge siden Du reiste fra mig, jeg synes det er en Evighed siden jeg begyndte at længes efter Tirsdag. Det er jo i Grunden grusomt af Dig at lade mig den Tilbageblivende sukke en heel Uge efter igjen at høre Din Stemme tilhviske mig de vante kjærlige Ord — men tys! det var jo ikke min Agt at tale: den Du, jeg er i godt Humeur Du! Kan Du ikke see det paa Haandskriften den er saa geläufig som Tydskerne siger, den bryder alle Love for Skjønskrivning og skrider ud over Linierne, de ranke — som efter en Snor var Tante Richters Ord i vor Skoletid skal det være —

Men jeg forstaaer slet ikke mig selv jeg skriver ikke hvad jeg vil skrive og nu blæste de grønne Solgardiner henover den endnu fugtige Skrift — det var *ikke* pænt — som Onkel sagde efter mig. Jeg tænker saa tit paa

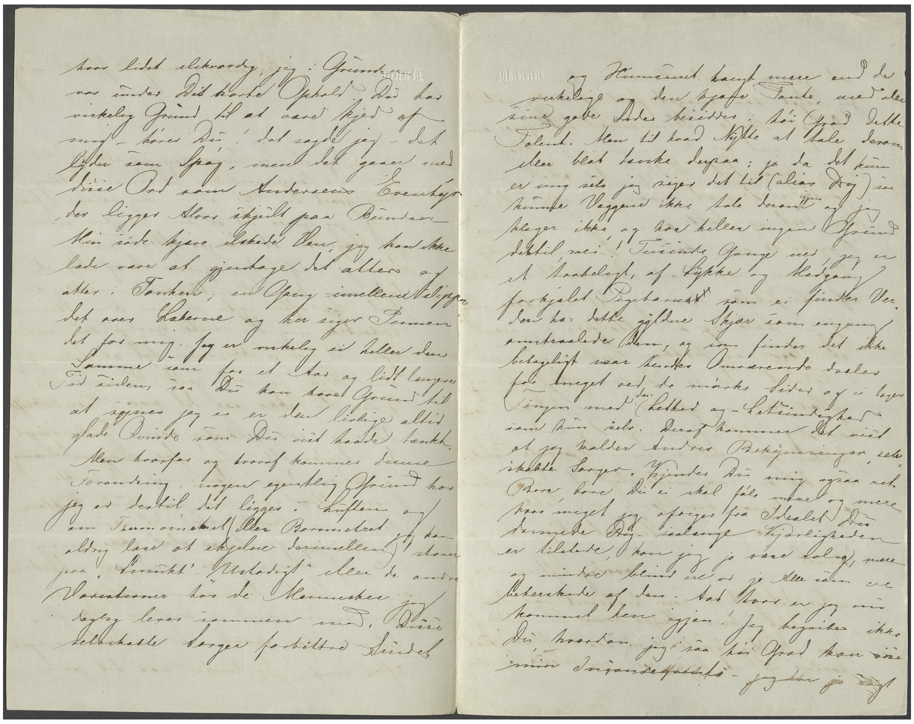

hvor lidt elskværdig jeg i Grunden var under Dit korte Ophold, Du har virkelig Grund til at være kjed af mig – hører Du! det sagde jeg – det lyder som Spøg, men det gaaer med disse Ord som Andersens Eventyr der ligger Alvor skjult paa Bunden – Min søde kjære elskede Ven, jeg kan ikke lade være at gjentage det atter og atter i Tanken, en Spøg imellem slipper det over Læberne og her siger Pennen det for mig. Jeg er virkelig ei heller den Samme som for et Aar og lidt længere Tid siden, saa Du kan have Grund til at synes jeg ei er den livlige altid glade Qvinde som Du vist havde tænkt.

Men hvorfor og hvoraf kommer denne Forandring, nogen egentlig Grund har jeg ei dertil det ligger i Luften og om Thermometret (eller Barometret jeg kan aldrig lære at skjelne derimellem) staaer paa „Smukt“ „Ustadigt“ eller de andre Varestemmer hos de Mennesker jeg dagligt lever sammen med. Disse selvskabte Sorger forbittre Sindet

og Humøret langt mere end de virkelige og den store Tante, med alle sine gode Sider besidder i høi Grad dette Talent. Men til hvad Nytte at tale derom eller blot tænke derpaa; ja da det kun er mig selv jeg siger det til (alias Dig) saa kunne Væggene ikke tale derom igjen og jeg klager ikke, og har heller ingen Grund dertil, nei! Tusinde Gange nei, jeg er et taabeligt, af Lykke og Medgang forkjælet Pigebarn som ei finder Verden har dette gyldne Skjær som engang omstraalede den, og som finder det ikke behageligt naar hendes Omgivende dvæler for meget ved de mørke Sider og ei tager Tingen med den (lethed og – letsindighed som hun selv. Deraf kommer det vist at jeg kalder Andres Bekymringer, selvskabte Sorger. Kjender Du mig ogsaa ret. Bare, bare Du ei skal føle mere og mere hvor meget jeg afviger fra Idealet Du dannede Dig – saalænge Kjærligheden er tilstede, kan jeg jo være rolig, mere og mindre blive vi vist jo Alle som ere beherskede af den. Aah hvor er jeg nu kommet hen igjen! Jeg begriber ikke Du hvordan jeg i saa høi Grad kan være min [illegible] – jeg kan jo [illegible] at jeg er i godt Humeur, hvor jeg tager saa meget feil af mig selv! Det er Skade Humeuret tidligere endnu ei har vist sig, thi nu maa jeg klæde mig paa til Middag. Nu skal jeg fortælle Dig at naar jeg efter Middag har leet og talt om Ingenting med Vagtbølle saa skal jeg komme herop sig mig saa hvad Du holder meest af. Vagtbølle leer og det smitter mig og vi tale op ad Stolper og ned ad Vægge og trakker Carl med ind i Choret, det er saadan "Daglig=Brug" Hør nu, jeg glæder mig til at Besøg hos Dig, det vil jeg sige Dig inden jeg holder op – det er min kjæreste Tanke og det er saa naturligt at den yttrer sig endogsaa hver Gang jeg taler med Dig. See saa! Nu et Kys og Farvel.

Torsdag Eftermiddag

Nei, det gik ei som bestemt var det jeg sidst skrev. [Meijer kom til Middag] efter Middag spillede vi saa og bleve først færdige til at tage med en Tour i Chorlottenlund og Ordrup – (Jeg har umaadelig travlt og da dette Papir just ligger her, har jeg ei Tid at tænke noget Andet.) Da vi kom hjem var her kommet en Stud jur. Lunn ud til Carl og Aftenen maatte jo spanderes med! Igaar efter Middag toge vi ind til Tivoli til St Hans Aftens Fest for Tante Hannes Skyld og saa gik den Aften til 12 – Idag var jeg buden til Frokost hid, saa kjørte vi ind og ned i St Kongensgade til Rung og hjem igjen til Middag. Nu er R. den yderst Elskværdige, jeg morer mig udmærket der det er en reen Fornøielse, jeg mærker han forstaaer mig, han overøser mig med Artighed og Complimenter – hvoraf jeg rigtignok tilskriver en god Deel Lærerens Iver for at opmuntre og give Eleven Mod. Det han Mesteren seer jeg mangler men hele den øvrige bekjendte Menneskehed siger det Modsatte – hvem skal man bedst tro? Jeg kjender mig selv ikke Styrke og giver naturlig Rung Ret.

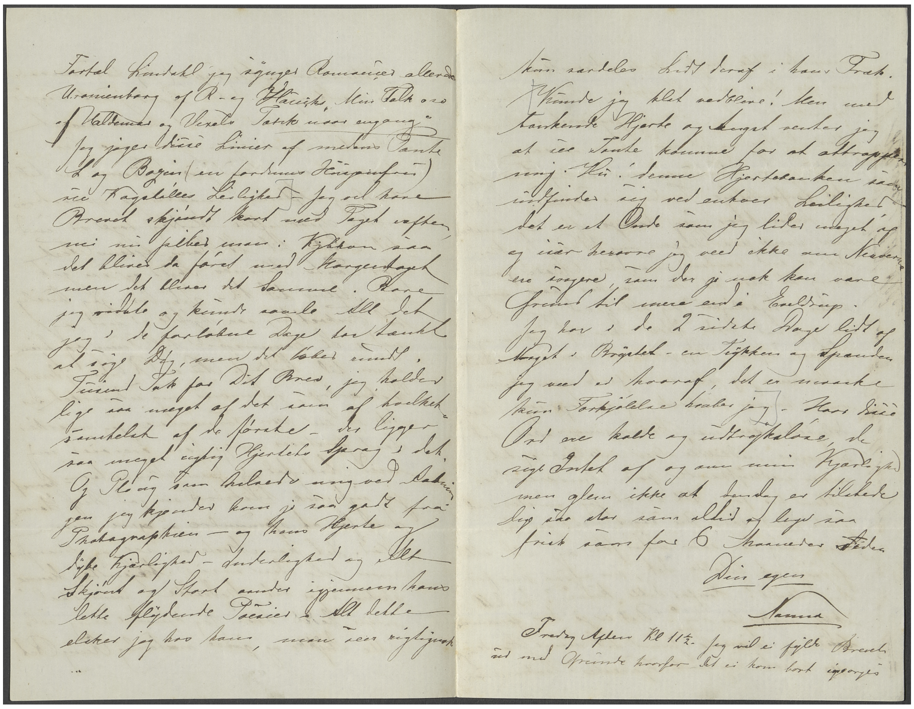

Fortæl Lindahl jeg ønsker Romancer allerede
Uranienborg af R- og Hauchs, Min Tak ere
af Valdemar og Vexels Tekst naar engang –
Jeg jager disse Linier af med min Tante
L. og Bagin (en forhenv. Hoffröken)
i Kapitlets Lejlighed – jeg vil have
Brevet skjöndt kort med Paget aften,
nei nu glemt mer: Kjøkken saa
det bliver da først med Morgentoget
men det bliver det Samme. Kære
jeg vidste og kunde samle Alt det
jeg i de forløbne Dage har tænkt
at sige Dig, men det løber rundt.
Tusind Tak for Dit Brev, jeg holder
lige saa meget af det som af hvilket
somhelst af de første – der ligger
saa meget ægte Hjertets Sprog i det.
Og Portræt som behaged mig ved Dagen
jeg kjender hans ej saa godt fra
Photographien – og hans Hjerte og
dybe Kjærlighed – Inderlighed og Alt
Skjönt og Stort aander igjennem hans
lette flydende Poesier – Alt dette
elsker jeg hos ham, men ser rigtignok

kun særdeles lidt deraf i hans Træk.
Kunde jeg blot vedblive! Men med
bankende Hjerte og Angst venter jeg
at see Tante komme for at attrappere
mig. Ni. denne Hjertebanken saa
indfinder sig ved enhver Lejlighed
det er et Onde som jeg lider meget af
og især herovre jeg veed ikke om Nerverne
ere svagere, saa der jo nok kan være
Grund til mere end i Enslöjp.
Jeg har i de 2 sidste Dage lidt af
Angst i Brystet – en Tykken og Spænden
jeg veed ei hvoraf, det er maaske
kun Forkjølelse haaber jeg. – Hav disse
Ord ere kolde og udtryksløse, de
sige Intet af og om min Kjærlighed
men glem ikke at den dog er tilstede
lige saa stor som altid og lige saa
frisk som for 6 Maaneder siden

Din egen

Nanna

Fredag Aften Kl 11½. Jeg vil ei fylde Brevet
ud med Grunde hvorfor det ei kom bort igaar

men benyttede nogle korte Minutter til
om jeg ellers er i Stemning - Noget Bedre.
Formiddagen til 3 har jeg figureret i Strygestuen
efter Middag og til nu have vi været i
Ordrup og Fortunen en herlig Tur efter
det forfærdelige Tordenveir iaftes. Vidste
Du kun hvor jeg længes efter og ønsker
hver Time paa Dagen mig til Dig i K.
Det er en saadan umaadelig Glæde for
mig at vide at Du tænker paa mig
med Kjærlighed og altid vil gjøre det
om jeg end trods ydre Skin af Lykke og
Velvære synes Skyggerne at være overveiende
i Verden - jeg selv er tilfreds naar kun
man her var tilfreds og ei tog sig Ubehage-
ligheder saa nær, Bekymringer skal til
allevegne, indbildte eller virkelige og det
virker nedtrykkende paa Omgivende.
Men tro for Alt ei at jeg mister mit
glade Sind som Du siger, nei! jeg kan
slaa mig løs som altid før og vil altid
forsøge at beholde det, om ogsaa kun for
Din Skyld! Hvorfor dette „kun"? Er dette
ikke nok, for Dig"- Det er jo den fornemste
~~bedste~~ og kjæreste Grund til mine Handlinger
Jeg kysser Dig mit Kjæreste i Tankerne saa
mange mange Gange. Og saa et Godnathilsen fra Din egen Laura

Hilsener til Alle

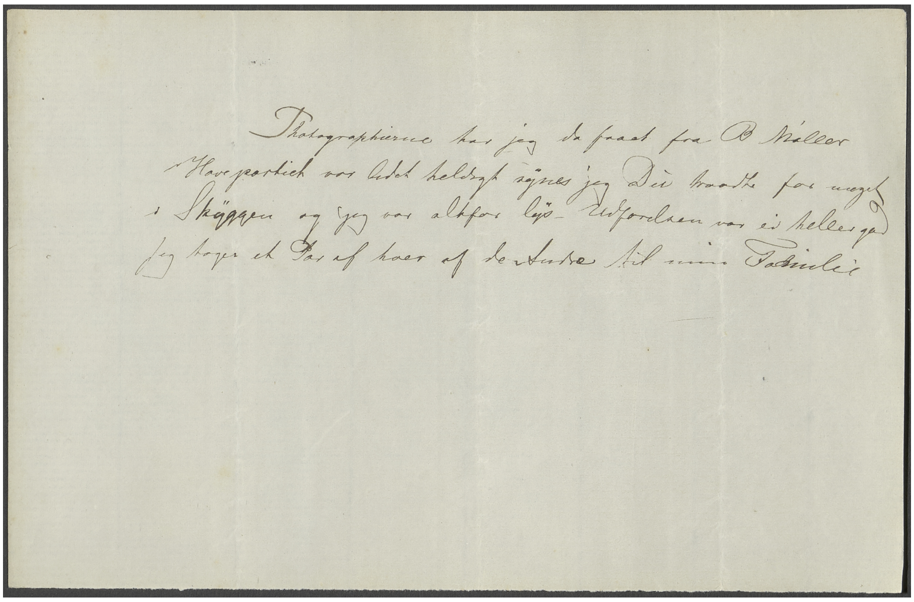

Photographierne har jeg da faaet fra B. Møller
i Havepartiet var lidet heldigt synes jeg Du traadte for meget
i Skyggen og jeg var altfor lys. Udførelsen var ei heller god
jeg tager et Par af hver af de Andre til min Familie